

Ved fremsættelsen af lovforslaget fremhævede ordføreren for forslagsstillerne, *Bertel Dahlgaard* (RV), at lovforslaget gik ud på at „bygge videre på samarbejdsudvalgenes idé ved gennem en samvirken mellem samfundsorganer og erhvervsliv at fremme en udvikling hen imod udbyttedelingssystemer, afpasset efter de individuelle forhold, som de foreligger indenfor det rigt nuancerede bedriftsliv. Forslaget bygger derfor på, at indførelsen af udbyttedelingsordninger skal ske *helt på frivillig basis*, og at statens indsats skal bestå i at vække og opmuntre til gennemførelsen af frivillige ordninger“.

Ved lovforslagets 1. behandling erklærede *arbejds- og socialministeren* sig villig til at deltage i overvejelse af sagen, forsåvidt man i et udvalg måtte ønske dette. Han mente imidlertid, at man her bevægede sig på et område, det økonomiske forhold mellem arbejdsmarkedets to parter, hvor staten hidtil kun ugerne har villet optræde, og hvor det ikke var sikkert, at en yderligere, selv nok så velment indsats fra statsmagtens side ville blive hilst med glæde. Det var også et spørgsmål, om man ikke allerede på grundlag af den bestående lovgivning ville kunne opnå de skattemæssige lempelser, som lovforslaget indebar.

Hans Rasmussen (S) var også — af nærmere angivne grunde — noget skeptisk overfor lovforslaget, men gav dog udtryk for sin positive grundindstilling overfor forslag, der kan føre til en forøget produktivitet og en retfærdig fordeling af det merudbytte, som fremkommer herved, og tilsagde sit partis medvirken til en realitetsdrøftelse af disse problemer. »Forslaget bør nu tages op til en grundig overvejelse i et udvalg, og vi bør under behandlingen se, hvorvidt det vil være muligt og hensigtsmæssigt at samarbejde de tanker og ideer, der i øjeblikket rører sig indenfor fagbevægelsen, og de tanker og impulser, der er kommet til udtryk i det radikale venstres forslag.

Viser man fordomsfrihed fra alle sider — og hermed tænker jeg ikke blot på medlemmerne af dette høje ting —, er der ikke tvivl om, at der må være mulighed for at nå frem til et resultat, og enhver kan jo så have sin opfattelse af, hvorvidt resultatet helst bør have form af en særlig lov eller en mellem parterne på arbejdsmarkedet indgået aftale.“

Kryger (V) fandt det nødvendigt, at sagen blev underkastet en meget grundig undersøgelse, før man tog stilling til den. Hans parti ønskede derfor lovforslaget henvist til en indgående udvalgsbehandling.

Poul Møller (KF) mente ikke, de hidtidige erfaringer havde peget i retning af udbyttedelingen som den rette vej. Men hvis man gennem en udvalgsbehandling kunne nå frem til enighed om et forslag, der gennem begunstigelser af skattemæssig art prøvede på at fremme og animere til frivillige foranstaltninger af